

Протидія булінгу

Булінг у навчальному закладі: що це таке і як з ним боротися

Типові ознаки булінгу

Види булінгу

Відповідальність за булінг

Телефони гарячих ліній

Поради здобувачам освіти

Поради батькам

Рекомендації щодо оформлення заяви

Зразок заяви

План роботи щодо попередження та протидії булінгу

У 2019 року вступили в силу норми закону "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)" <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-19>, який визначає поняття булінгу.

Булінг – це діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого.

Типовими ознаками булінгу є:

- систематичність (повторюваність) діяння;
- наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі;
- наслідки у вигляді психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

Виділяють такі види булінгу:

- **фізичний** (штовхання, підніжки, зачіпання, бійки, стусани, ляпаси, нанесення тілесних пошкоджень);
- **психологічний** (принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, міміка обличчя, поширення образливих чуток, ізоляція, ігнорування, погрози, жарти, маніпуляції, шантаж);
- **економічний** (крадіжки, пошкодження чи знищення одягу та інших особистих речей, вимагання грошей);
- **сексуальний** (принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, прізвиська та образи сексуального характеру, зйомки у переодягальнях, поширення образливих чуток, сексуальні погрози, жарти);
- **кібербулінг** (приниження за допомогою мобільних телефонів, Інтернету, інших електронних пристроїв).

Слід пам'ятати, що **не кожен конфлікт є булінгом**. Цькування – це тривалі, повторювані дії, а одинична сутичка між учасниками таким не може вважатися. Крім того, ключовою ознакою саме булінгу є бажання завдати шкоди, принизити жертву.

Чим конфлікт відрізняється від булінгу

З прийняттям нового закону було запроваджено адміністративну відповідальність за булінг. Відтепер вчинення булінгу (цькування) неповнолітньої чи малолітньої особи карається **штрафом від 850 до 1700 грн або громадськими роботами від 20 до 40 годин.**

Такі діяння, вчинені повторно протягом року після або групою осіб караються **штрафом у розмірі від 1700 до 3400 грн або громадськими роботами на строк від 40 до 60 годин.**

У разі вчинення булінгу (цькування) неповнолітніми до 16 років, відповідатимуть його батьки або особи, що їх замінюють. До них застосовуватимуть покарання у вигляді **штрафу від 850 до 1700 грн або громадські роботи на строк від 20 до 40 годин.**

Окремо передбачена відповідальність за приховування фактів булінгу (цькування). Якщо керівник закладу освіти не повідомить органи Національної поліції України про відомі йому випадки цькування серед учнів, до нього буде застосоване покарання у вигляді **штрафу від 850 до 1700 грн або виправних робіт до одного місяця з відрахуванням до 20 % заробітку.**

Якщо у вас залишились питання з даного приводу, будь ласка, телефонуйте до Національної дитячої "гарячої" лінії **116 111** (для надання консультації) або до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером **0 (800) 213 103**, цілодобово та безкоштовно в межах України.

ГАРЯЧІ ЛІНІЇ

з протидії торгівлі людьми

527

Людина – НЕ ТОВАР!

з протидії насильству

116-123
0-800-500-335

дитяча гаряча лінія

116-111 (цілодобово)
0-800-500-225
(з 12.00 до 16.00)

з протидії булінгу

116-000

Поради здобувачам освіти

- Ігноруйте кривдника. Якщо є можливість, намагайтесь уникнути сварки, зробіть вигляд, що вам байдуже і йдіть геть. Така поведінка не свідчить про боягузтво, адже, навпаки, іноді зробити це набагато складніше, ніж дати волю емоціям.
- Якщо ситуація не дозволяє вам піти, зберігаючи самовладання, використайте гумор. Цим ви можете спантеличити кривдника/кривдників, відволікти його/їх від наміру дошкулити вам.
- Стримуйте гнів і злість. Адже це саме те, чого домагається кривдник. Говоріть спокійно і впевнено, покажіть силу духу.
- Не вступайте в бійку. Кривдник тільки й чекає приводу, щоб застосувати силу. Що агресивніше ви реагуєте, то більше шансів опинитися в загрозливій для вашої безпеки і здоров'я ситуації.
- Не соромтеся обговорювати такі загрозливі ситуації з людьми, яким ви довіряєте. Це допоможе вибудувати правильну лінію поведінки і припинити насилля.

Поради батькам

Багато учнів соромляться розповідати дорослим, що вони є жертвами булінгу.

Проте якщо дитина все-таки підтвердила в розмові, що вона стала жертвою булінгу, то скажіть їй:

- Я тобі вірю (це допоможе дитині зрозуміти, що Ви повністю на її боці).

- Мені шкода, що з тобою це сталося (це допоможе дитині зрозуміти, що Ви переживаєте за неї і співчуваєте їй).
- Це не твоя провина (це допоможе дитині зрозуміти, що її не звинувачують у тому, що сталося).
- Таке може трапитися з кожним (це допоможе дитині зрозуміти, що вона не самотня: багатьом її одноліткам доводиться переживати залякування та агресію в той чи той момент свого життя).
- Добре, що ти сказав мені про це (це допоможе дитині зрозуміти, що вона правильно вчинила, звернувшись по допомогу).
- Я люблю тебе і намагатимуся зробити так, щоб тобі більше не загрожувала небезпека (це допоможе дитині з надією подивитись у майбутнє та відчутти захист).

Не залишайте цю ситуацію без уваги. Якщо дитина не вирішила її самостійно, зверніться до керівника групи, а в разі його/її неспроможності владнати ситуацію, до заступника директора або директора навчального закладу. Найкраще написати і зареєструвати офіційну заяву, адже керівництво навчального закладу несе особисту відповідальність за створення безпечного і комфортного середовища для кожної дитини.

Поради педагогам

У навчальному закладі вирішальна роль у боротьбі з булінгом належить педагогам. Проте впоратися з цією проблемою вони можуть тільки за підтримки керівництва навчального закладу, батьків, представників місцевих органів влади та громадських організацій. Для успішної боротьби з насильством у навчальному закладі:

- Усі мають дійти єдиної думки, що насильство, цькування, дискримінація за будь-якою ознакою, сексуальні домагання і нетерпимість у навчальному закладі є неприйнятними.
- Кожен має знати про те, в яких формах може виявлятися насильство й цькування і як від нього страждають люди. Вивчення прав людини і виховання в душі миру має бути включено до навчальної програми.
- Спільно з учнями мають бути вироблені правила поведінки у групі, а потім загальні правила навчання. Правила мають бути складені в позитивному ключі «як треба», а не як «не треба» поводитися. Правила мають бути зрозумілими, точними і короткими.
- Дисциплінарні заходи повинні мати виховний, а не каральний характер. Осуд, зауваження, догана мають бути спрямовані на вчинок учня і його можливі наслідки, а не на особистість порушника правил.
- Жоден випадок насильства або цькування і жодну скаргу не можна залишати без уваги. Учням важливо пояснити, що будь-які насильницькі дії, образливі слова є неприпустимими. Реакція має бути негайною (зупинити бійку, припинити знущання) та більш суворою при повторних випадках агресії.
- Аналізуючи ситуацію, треба з'ясувати, що трапилося, вислухати обидві сторони, підтримати потерпілого й обов'язково поговорити із кривдником, щоб

зрозуміти, чому він або вона так вчинили, що можна зробити, щоб таке не повторилося. До такої розмови варто залучити практичного психолога.

- Залежно від тяжкості вчинку можна пересадити учнів, запропонувати вибачитися, написати записку батькам або викликати їх, позбавити учня можливості брати участь у позанавчальному заході.
- Учням треба пояснити, що навіть пасивне спостереження за знущаннями і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки події повинні захистити жертву насильства і, якщо треба, покликати на допомогу дорослих.
- Потрібно запровадити механізми повідомлення про випадки насильства, щоб учні не боялися цього робити. Ці механізми повинні забезпечувати учням підтримку і конфіденційність, бути тактовними.
- Для успішного попередження та протидії насильству треба проводити заняття з навчання навичок ефективного спілкування та мирного розв'язання конфліктів.

Рекомендації щодо оформлення заяви у разі виявлення ознак чи факторів, що можуть вказувати на насильство, булінг, складні життєві обставини, жорстоке поводження з дитиною/працівником ліцею або ризику щодо їх виникнення

1. Подається державною мовою.
2. Чітко вказуються прізвища.
3. Дотримання вимог до оформлення реквізитів.
4. Не допускати виправлень.
5. Зміст заяви пишеться в довільній формі.
  - Заява складається заявником власноруч;
  - Заяву можуть подати особи, яким виповнилося 14 років. Якщо свідком випадку булінгу стала особа, яка не досягла 14 років, то заяву подають батьки або особи, які їх замінюють;
  - Заяви щодо випадків булінгу можна подавати до кабінетів: заступника директора з навчально-виховної роботи (II-ий поверх) вул. Київська, 337 навчального корпусу або практичного психолога (гуртожиток I-ий поверх), вул. Пушкіна, 73 щодня з 900 до 1700.